

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica vndecima post Trinitate[m] Text[us] eua[n]ge. Luc. ca. xvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

bas: vt testat Matth. xxi. Per colubam aut significat spūscruis: q̄ sup̄ cb̄m appa- ruit in colūba. Hos ch̄s eiecit aliq̄n per mortē: aliq̄n puādo eos b̄nificijs de facto vel saltē de iure: r̄ puādo gr̄a sua: r̄ istigēdo mltas penas de iure r̄ aliq̄n de facto.

Quantū ad sensum anagogicū hec ps nō videt habere sensum multū agruum: eo q̄ de celesti patria nullus possit expelli Ideo morā sciendū est q̄ tēplū eccliam significat: que ad q̄tuor est facta: vt in p̄ senti euāgelio colligit. Primo vt sit habitatio dei: ideo dicit (Domus mea). i. mihi ad habitandū electa. Secūdo vt in ea ch̄m oremus: ideo subdit (domus orōnis est) Tertio vt in ea ch̄s laudet. vñ Matth. xxi. dicit q̄ pueri laudabāt christū in tēplo: clamātes Osanna filio dauid. Quarto ē facta ad docendū. vnde subdit (Erat q̄ti die docens in tēplo) Nullus ḡ debet ecclesīā ingredi i q̄ deo h̄itat: q̄n sit amicus dei p̄ doloze de peccatis suis: neq̄ debet ibi esse nisi orat vel laudet deum: vel audiat verbū dei: quod est laudare deum: et sic exhortationi cōsulere.

Dñica vndecima post Trinitate **Textus euāgelii.** Lu. ca. xviij.

Ixit Iesus ad quosdam
qui in se cōfidebāt t̄q̄s
iusti: et aspernabānt ce-
teros parabolā istā. Duo hoīes
ascenderunt in tēplū vt orarēt.
vnus phariseus et alter publicanus. Phariseus stās hec apud se orabat. Deus gratias ago tibi. quia non sum sicut ceteri hoīum raptōres. iusti. adulteri. velur etiam hic publicanus. Ieiunabis in sabbato decimas de oīm que possideo. Et publicanus a longe stans nolebat nec oculos ad celū leuare. sed percutiebat pectus suum dicens. Deus propiti⁹ esto mihi peccatori. Amen dico vobis descendit hic iustificat⁹ in domū suam ab illo. Quia o-

mnis qui se exaltat humiliabitur. et qui se humiliat exaltabitur.

Ixit Iesus ad quosdam

qui in se cōfidebāt r̄c.) Lu. xviij
 Theo. Quia supbia pl⁹ q̄ alie passioes verat hoīem mētes: ideo dñs crebitus de hac monet. Hec ille. Prefens ḡ euāgelium totum est contra supbos Et in eo tangunt tria puncta: que sunt Exaltatio: humiliatio: iustificatio.

Quantū ad primū literaliter sciendū est q̄ sicut testat Iosephus r̄ Mag. hist. apud iudeos tres fuerūt religiosoz secte a cōmuni cōuersatione reliq̄z vita r̄ opinione distātes. Pharisei q̄dē. i. diuisi dicitur sunt. q̄z a reliq̄s erāt diuisi in habitu: quia habebāt decē precepta legē septa in chartis: q̄s in fronte r̄ manib⁹ portabāt: ostēdentes se dei legē in corde r̄ ope velle habere. q̄ charte dicebant phylacteria: a phylaxe q̄d est seruire: et thorath q̄d legē sonat. Habebant etiam in angulis pallioz fimbrias maiores alijs: q̄z alligabāt spinas: vt dum ambulādo p̄ingerent in calcaneis diuine legis recordarent. Iusti fuerunt supbi: avari: r̄ hypocrite: r̄ tate auroritarz in p̄lo: vt tradit Ioseph⁹: vt facile possent suadere q̄ voluissent. Hi lz pōnāt libertatē arbitrij: tñ dicūt fatū. i. istuzum sidez mltū hoīem tuare v̄l ipedire. Iudiciū esse futuz dicūt: r̄ aias hoīum solas imortales. solas aut aias bonozū in morte transire ad alia corpora viuificāda vsq̄ ad resurrectionē. maloꝝ aut animas eternis carcerib⁹ detruclī affirmāt. Sāduceli ho negant fatū: omnia cōsistere dicentes in hoīs arbitrio. Aiaz post mortem generālī negāt vel supplicia v̄l honores. Aiaz etiā cū corpib⁹ moꝝ putātes resurrectionē futurā negāt. Hi seueri nimis erāt: nec inter se sociales: ob quā seueritatē saduceos. i. iustos se noīabāt. Essēi ho fere i oib⁹ ducebāt vitā monasticā: nuptias fastidiētes: adeo vt rari nuberent: nō qz cōnubia pimēda cēferēt: sed cauedā intempantā semtnaz: nullā eaz fidē seruare putātes Hi viuēbāt in cōmuni: r̄ cū

Dominica. XI. post trini.

silentio māducabant. Juramentū hēbāt p
p̄iurio. Secre sue nullum adhibebant nisi
sub anni p̄bariōe. receptū p̄o duob; ānis
expiri volebant. Dep̄h̄sum in pctis a se
depellebāt. z more pecudū herbas come
dentes: vsq; ad mortē penitēt. Cū decem
sit sederēt; nullus loq̄bat nisi nouē p̄senti
rent. A deo obseruabāt sabbatū q̄ a die
aliū nō purgabāt. Cū egerebāt sup̄flua:
obtegebant v̄ndic; vestē; ne splēdore di
uinitat; offenderēt. egesta p̄o sepeliebant
in fossa prius ad hoc parata. Horē pro
iusticia iudicabant imortalitate meliores.
Dēs amias a p̄ncipio dicit creatas: sed p
tēporib; incorporari. bonas exutas corpo
rib; vltra mare in locis amenis letari di
cūt: malis loca p̄cellosa z hybernia depu
tantes in penā. Hec oīa habent a supra
dictis. Volēs ergo ch̄s dare exēplū vel
silitudinē de aliq; sup̄bo induxit phariseū
in medū. Theo. Parabolā p̄ponit: osten
dēs q̄ iusticia q̄uis approp̄imet deo: si tñ
assumat sup̄bia; ad infimū deiecit hoīem.
Hec ille. Dicit q̄ euāgelista (Dixit autē
ad q̄sdā q̄ in se p̄sidebat tanq; iusti) Sed z
Theo. isti sunt sup̄bi q̄ sibi z nō deo ascri
bunt bona q̄ faciūt. Horāter autē d̄r: ad h̄
dam. i. ad sup̄bos. qz multi sunt ali; tanq;
iusti z nō vere iusti. Quia q̄druplex ē iu
sticia nō iusta. Prima est p̄sumpta. Ro.
z. Ignorā. dei iusticia z suā zc. Secunda
falsa: de q̄ Greg. Vera iusticia cōpassio
nem habet zc. Tercia simulata: de qua
Aug. Simulata equitas nō est equitas
sed duplex iniquitas. Quarta superstitiosa
de qua Eccl̄s. vii. Noli esse nimis iustus.
(Et aspnabant ceteros). i. cōtemnebant.
(parabolam istam dicens) Et hoc patet qz
non fuit vera historia. et Requēter sensus
literalis nō est quē voces p̄rie significāt
sed quē metaphorice. quia p̄ phariseū in
telligit sup̄b; per publicanū humilis. z h̄
litterat. (Duo homines ascēdebāt in tem
plū) Ad litterā templū erat in monte: et
p̄ gradus ascēdebāt in illō: vt patet ex Jo
sep̄bo in multis locis (vt orarent) sed vn̄
orauit: alius merita lactauit. (Un̄ p̄hari
seus) q̄. i. tanq; religiosus erat iust; in oca
lis suis (alter publican;) Quidā publica
nos credūt dicit publicos vsurarios: z ob

hoc beatū Mattheū tanq; publicanum
vsurariū fuisse asserunt. sed hi fallunt. qz
publicani dicitur sunt q̄ publica vectigalia
exigebant: q̄s nos datarios dicitur. Ita
em̄ est snia sc̄ti Tho. iij. di. xvj. et Rico.
de ly. et Hug. cardinalis. z glo Matt. v.
z Remigij. Cōmuniter autē tales viri sūt
hoies diaboli. Sequit; (Pharise; autez
stans). i. sup̄ pedes suos: cū se debuisset co
ram d̄o hūiliādo p̄sternere. Theo. Per
hoc qz dicit; stans: elatū ei; animū notat.
Ipo em̄ habitu sup̄bissim; videbat. Hec
ille. (apud se orabat) Basili;. Dicit autē:
apud se orabat. q̄si non apud deū. quia ad
seipm̄ redibat p̄ pctm̄ sup̄bie. vnde sequit;
(Gratias tibi ago zc.) Hec ille. Est au
tē sciēdū q̄ iusticia habet duas partes q̄
bus integrat z pficit; que sunt declinare a
malo: z facere bonū. Vtrūq; autē sibi iste
sup̄bos ascribit Et p̄mo dicit se mala de
clinasse: dicens. Gratias tibi zc. Aug. de
p̄bis dñi. Nō resp̄ndit qz deo gr̄as age
bat: sed qz nihil sibi ad h̄ci cupiebat. Er
go iam plen; es: iam abūdas: nō est qz di
cas: dimitte nobis debita nostra. Hec il
le. Et nota qz iste nō fuit bon; sacerdos
quia p̄mo se accusasset p̄ confiteor: deind
orasset: deinde vltimo retulisset gr̄as vt
sacerdos dicens Ite missa est: deo gr̄as.
Sequit; (quia nō sum sicut ceteri hoīm)
Aug. vbi s̄. Diceret saltē: sicut multi ho
mines. Quid ē ceteri hoies: nisi oēs p̄ter
ipm̄: Ego inq̄t iust; iuz: ceteri peccatores
Hec ille. (Raptores: iniusti: adulteri) Ec
ce qz alijs a se tria vicia imponit. Sed q̄
iuxta se publicanū vidit: fuit ei fm̄ Aug.
de p̄bis do. maioris tumoris occasio. vñ
subdit; (Velut etiā hic publicanus) Ch̄z y
sost. Nō satiauerat ei; cōtēptū tota hūa
na natura: sed z publicanū aggressus est.
Hec ille. Grego. xxiij. moral. Quattuor
sunt species q̄b; oīs arrogātū tumor de
mōstrat: cum bonuz aut a semetip̄s h̄z
se existimāt: aut si sibi datū desup̄ credūt
p̄ suis hoc accepisse merit; putāt: aut cer
te cū factāt se habere qd̄ non habent: aut
despect; ceter; singlariter videri appetūt
habere qd̄ habent. Un̄ z pharise; hic bo
noz operū sibi merita tribuit. Hec ille
Cum autē sup̄bia dicat tripliciter. i. incli

natio ad supbiēdū/que est radix v[er]i inicitā
ois pcti: et elatio p[er]tra p[re]ceptū: et appetit[us]
excellētie inordinat[us]. Quando de ea v[er]t
pctm. i. secūdo z tertio modo: dicendū est
fm doctrinā sc̄i Tho. ij. q. clxij. z mag.
q. viij. ar. ij. q. supbia est inordinat[us] appeti
tus p[ro]p[ri]e excellētie. Et v[er]t pater. ij. di. v. q.
j. ar. ij. et. j. q. xliij. ar. ij. z in alijs locis
pallegat[ur]: supbia q̄ est pctm z est inordina
tus appetit[us] excellētie: dupl[ic]t[er] d[icitu]r z ē pctm.
Nā si iste inordinat[us] appetit[us] sit circa excel
lentiā cui exhibet honor: puta vestes z di
uitias z h[um]ōi: sic supbia est speciale pctm
Si p[er]o sit circa excellētiā in vna q̄q[ue] re: pu
ta delectatiōe s[er]uicitiōis: et sic de alijs:
sic est q̄ddā generale reprū in oī pctō. q̄a ē
actualis elevatio p[er] p[re]ceptū superioris. Hoc
em̄ est inordinat[us] appetere excellētiā: velle
habere aliqd̄ p[er] legē superioris: cui d[icitu]r sub
esse. Iste em̄ appetit[us] excellētie general[is] si
sit ordinat[us]: nō est pctm: sed est naturalis
Est aut[em] inordinat[us] q̄n̄ excedit reglā z mē
sura: fm quā d[icitu]r vult nos appetere excel
lentiā: vt si paup[er] z vilis appetat v[er]i aurat[us]
vestib[us]: vel h[ab]ere diuitias p[er] rapinā: vel ha
bere venerē delectatiōes extra matrimo
niū. aut si general[is] aliqd̄ velle q̄s lege p
hibente. Pctm q̄ qd̄ est supbia generalis
est cōtemp[er] diuine legē: vel diuini p[re]cepti
qd̄ excedim[us]. Est aut[em] dilige[n]ter cōside
randū q̄ dupl[ic]t[er] q̄s p[re]t[er]it diuinam legem.
Vno mō fm effectū: vt q̄n̄ q̄s fornicatur
ex fragilitate: dolēs t[ame]n aliqd̄ mō q̄ deū of
fendat z q̄ agat p[er] diuinā legē: ita q̄ liben
tissime si posset velle cōplere desiderū su
m sine offensa dei. Iste p[re]t[er]t[ur] est q̄dem
pctm supbie material[is]: sed nō est ex supbia
nec p[er] supbiā: sed ex infirmitate. Iste mō
supbia inuenit in oī pctō: et est q̄ddā gene
rale: vt dicit[ur] est. qz in oī pctō q̄s p[er]sequit[ur]
excellentiā aliquā vltra diuinā legē: puta
excellentiā voluptat[is] aut diuitiar[um] aut ho
no[rum] v[er]i h[um]ōi. sed isto mō nō est maximuz
pctm. Alio mō q̄s p[re]t[er]it diuinā legem z
regulā fm affectū: qz. s. nō peccat ex infir
mitate v[er]i igno[r]antia v[er]i h[um]ōi: sed ipam le
gē dei despiciat: et in respectū dei opat[ur]. z h[ic]
p[ro]p[ri]e ē supbie formal[is]: z ex supbia pec
care. Vñ d[icitu]r Boeci[us] q̄ cetera vicia fugi
unt a deo. sed supbia ei se opponit. Unde

etiā Jaco. iij. d[icitu]r De supbis resistit. Red
sistentia aut[em] nō est nisi ad v[er]ia pugnancē
Iste mō est maximuz pctm. qz aggrauat
oē pctm: cū nullū sit ita magnū de se q̄ nō
fiat graui[us] si ex p[re]t[er]u fiat. Quō aut[em] itel
ligēde sint species q̄s assignat Greg. et ad
quā supbiā p[ro]tineat: vide sc̄m Tho. vbi s[unt]
Quia g[er] pharise[us] se dixit declinare a malo:
p[ro]sequit[ur] se d[icitu]r p[ro]sequi bonū: fm Theo. Nā
sequit[ur] (Iesuno bis in sabbato). i. in septis
mana. i. feria sc̄sa z q̄nta: fm Theo. His
em̄ dieb[us] v[er]t d[icitu]r ieiunabant pharisei. Sab
batū ei tripl[ic]t[er] sumit. P[ri]mo p[er] septima die
septimane. vt Ero. xx. Demēto v[er]t diem
sabbati sc̄sifices. Secūdo p[er] tota septima
na. vt h. Tertio p[er] quibet die septimane:
vt Dar. xvj. Valde mane vna sabbato
rū. Vide q̄ de hoc dicitur in sabbato sc̄o.
(decimas do oim q̄ possideo) Pharisei ei
decimabāt menthā z cymīnū: Dar. xxiij
ad q̄ fm aliq̄s nō tenebant. Ex his aut[em]
patet q̄ iste se p[ro]fete iustū asseruit: qz sez
nō erat mal[us] p[er] pctm: s[ed] bon[us] p[er] opa bona
Allegorice iste pharise[us] fuit religiosus
et sup[er]b[us] z in se cōfidens. Significat aut[em]
p[ro]p[ri]m iudaicū religiosū nō rōne accepte leg
gis a deo: z p[ro]sequit[ur] supbiā. S. e. Sētilem
quenq̄ ad cognitiōem legē admittere sup
bus ille p[ro]p[ri]us despiciēbat. Hec ille. Fuit
etiā in se p[ro]fides p[ro]pter sc̄sitate suoz pat[er].
Vñ Dar. iij. Ac velit[us] dicere: patre hab
bem[us] abraā z c. Iste p[ro]p[ri]us despiciēbat gē
tē cū ascēdisset in tēplū. i. eccliam p[ro]mittit
uā. qz vt testat Hiero. i. p[ro]logo sup eplam
ad Roma. allegabant multa sua merita:
postea cōcludebant. Ergo ne equū est vt
hodie idola deserentes q̄b[us] ab initio deser
uist[is]: nob[is] cōparem[us]: et nō por[us] in p[ro]fely
roz locū ex legē autoritate z cōsuetudine
deputemini. Hec ibi.
Anagorice iste pharise[us]. i. diuissus: s[ed]
gnificat hereticos. Heresis em̄ idem est
qd̄ diuissio. et omes diuissos a vera fide: vt
sunt saraceni z iudei. Iste credūt se salua
ri: z fidē suā esse bonā: eo q̄ ipi viciat mo
rigerate. Faciāt em̄ merita dicētes se esse
misericordes: sollicitos in mandat[is] dei: z
despiciūt ch[ri]stianos dicētes se sūt oī vicio
pleni. Et nō intelligunt miser[is] q̄ diabol[us]
eos p[ro]mittit multa bona facere vt teneat in

Domica. XI. post Trinitatis

yno malo infidelitatis: ppter qd̄ z d̄ anan tur. Un̄ añ aduentū ch̄ri qñ p̄ls iudeoz saluabat p̄ verā fidē/ crāt peiores q̄ mō: pctō infidelitatis excepto z his q̄ p̄sequū tur. s. odio z iuidia i ch̄rum z ch̄rianos. h̄ sō: qz diabol⁹ tūc eis inuidebat. D̄s aut̄ sinit eos facere bona: qz babz eos ligatos i vno malo: ad qd̄ fere ordinat̄ oia opa bona: z p̄sequit̄ nō solū peccat̄ i mal⁹: sed etiā i bonis malo sine factis.

Doraliter instrui mur p̄mo q̄ ad rem plū. i. eccl̄iaz q̄libet debet ascēdere vt orer nō vt p̄repleat̄ domicellas. Aug. Nemo i oratorio aliqd̄ agat nisi ad qd̄ factus est. Hec ille. Scdo q̄ si reprehēbilis est ille q̄ supbe gr̄as agit deo: multo magis est rephēbilis ille q̄ impie oppugnat gr̄am Aug. de v̄bis d̄ni. Quis est igit̄ q̄ impie oppugnet gr̄am: si reprehēdit̄ q̄ supbe agit gr̄as: Audiāt q̄ dicūt: de⁹ me boiem fecit ego me iustū facio. Ne peior z detestabilior phariseo q̄ supbe iustus se dicebat: s̄ tñ inde deo gr̄as agebat. Hec ille. Tertio q̄ nullū q̄ntūcūq̄ v̄llē despiciere d̄bem⁹ aut irridere. Eccl̄. viij. Hec irrideas boiem in amaritudine aniē. Est em̄ q̄ hūiliat̄ z exaltat/ circūspector de⁹. Quarto monemur vt caueam⁹ ne habeam⁹ bonū p̄ncipiū: vt iste pharise⁹ i n̄ris ogibz: z post: malū p̄gressus z pessimū exitū. Aug. d̄ v̄bis d̄ni In v̄bis ei⁹ nihil iuenies q̄ deū rogauerit. Ascēdit qd̄ē orare: noluit deū rogare: s̄ se laudare z rogari iultrare. Hec ille

Quantū ad scdm̄ sciendū est q̄ vt dicit̄ Theo. publican⁹ cū phariseo in h̄ z ueniebat q̄ sterit: sed i multis differebat: q̄ sūt humilitat⁹ signū. Prīmū qz alōge stabat Scdm̄: qz tanq̄ indign⁹ nō audebat oculos ad celū leuare. Tertium qz pcutiebat pecc⁹ suū. Quartū qz p̄fitebat se peccōrez. Quintū: qz rogabat deū vt sui misereret̄. 3o d̄i (Str̄as aut̄ alōge publican⁹ nō audebat nec oculos ad celū leuare: sed pcutiebat pecc⁹ suū d̄i. De⁹ p̄i. esto mihi pec.) Imo vt d̄t̄ L̄yph. audiuit phariseū q̄ eū despiciebat dicentē: velut h̄ publican⁹. z tñ tāta fuit ei⁹ humilitas q̄ ex h̄ vt ait idē nō indignat⁹ est: sed cōpūct⁹. Aug. de verbis d̄ni. Quid igit̄ miraris si de⁹ ignoscit qñ ip̄e ignoscit: De lōginq̄ stabat: deo tñ

ppinq̄bat: z eū d̄ns de p̄e attēdebat. Ex celsus ē em̄ d̄ns z hūilia respicit. Hec oculos ad celū leuabat vt respiceret. Remembar p̄cia: spes subleuabat. Percutiebat pecc⁹ suū: penas de se ip̄o exigebat. p̄tea d̄ns p̄fitebatur. Hec ille.

Allegorice hic publican⁹ gētilē pplm̄ significat/ i q̄ratibz z erroribz inuolutū. Sed postq̄ ad tēplū. i. eccl̄iam p̄ fidē oratur⁹ venit: pctā sua p̄fitebatur. i. vicario d̄i sacerdoti: z memor suaz iniquitatū miseris cordiā d̄ni deprecatur.

Anagogice p̄o fidelē pplm̄ fecit q̄ multa pctā facit: nouit tñ vñ iustificet. qz sc̄ramētū p̄nie h̄z eccl̄ia: vñ pctā oia abolētur: vt fidelibz pctōribz pateat sal⁹ p̄ penitentiā: q̄ sibi met̄ iustis i fidelibz denegat.

Doralit̄ sciendū ē qz p̄cia hois est qd̄ dā speculū spūale: in q̄ hō suā pulcritudinē z fecit̄atē p̄t̄ inspicere. Aliqñ aut̄ h̄ speculū deprauat p̄ tumorē supbie: z tūc est speculū mēdax. qz nō indicat hōi vitatē: z tales fecant p̄ istū phariseū: q̄ sibi videbat iust⁹ z erat iniqu⁹. Et fecant etiā p̄ Phaa man. iij. Reg. v. q̄ interpretat̄ deco⁹ sibi cū tñ eēt leprosus. Aliqñ p̄o tale speculū nullo mō est depurātū: s̄ hōi vere ostēdit suā feduratē. Tales fecant p̄ publicanū. Uter qz tñ horū dat⁹ est nob̄ i speculū. s. phariseus vt videam⁹ q̄ntū elatio sit fugiēda. z publican⁹: vt videam⁹ q̄ntuz sit hūilitas z p̄nia amplectēda.

Quantū p̄o ad tertiū d̄t̄ Aug. de v̄bis d̄ni. Audistis supbū accusatorē: audistis hūilē reū: audite nūc dicere iudicē (Amē dico vob̄ descē. h̄ iusti. i. d̄o. su. ab illo. Hec ille. Nota iustificatus. s. a pctis. In pctō duo sūt. culpa sine offēsa: z reat⁹ seu obligatō ad penā vtz. ij. di. xli. z. xij. q. viij. Lō tritio q̄ sp̄ delet pctm̄ q̄ ad p̄mū totalr. qz remissio pcti ē effect⁹ tritiois: vtz. iij. di. xvij. q. ij. nō at̄ sp̄ totalr q̄ ad scdm̄. h̄ etiāz p̄tz i hūanis: qz offensus ab aliq̄ aliqñ facit pacē z f̄stituit amicitia: z tñ vult p̄ q̄ soluat expēsas. Sic z d̄s statū q̄ hō p̄ veram penitentiāz igemiscit: iustificat eū ita qz tā nō est i mortali q̄uis nō sit p̄fessus: sed habeat solū p̄positū p̄fitebatur t̄pe suo: z tñ post vult qz faciat penitentiā. Iste descendit iustificatus salte quo ad primū (Ab illo). i.

pl^o q^o ille vt cōit exponit. i. pl^o q^o pharise^o
 Quid possum? dicere (ab illo). i. a deo a
 q^o viuifcari postulabat. Subiūgit at cā.
 (qz ois q^o se exaltat humiliabit: z q^o se hu
 militat exaltabit) Chry. Sicut hūilitas p
 sui eminentiā pcti pōd^o super z salies attri
 git deū: sic supbia ob sui molē de facili iu
 sticiā oppmit. Si q^o plura fecit: tūc ge
 ras: putas at te posse psumere: tota carui
 sti ozone: si q^o mille feras i pscia faces re
 atū: z h^o solū de te credas q^o es infimus
 oim: mltā obiectū an deū fiducia. Hec ille

Nota q^o q^o se exaltat p supbia: hūilita
 bit p pena. Et q^o se hūiliat p pctōz cogni
 tione z pniā: exaltabit i pnti p q^o am z
 i futuro p glām. Douer at h^o Theo. du
 biū: Quare. i. iste pharise^o se parū lauda
 uit z fuit reprob^o. Job q^o multū se lau
 dauit nec tū de^o eū reprobauit. Ex pndet
 ipemet. Job illud nō fecit ex supbia s; ad
 laudē dei: vt hoies puocarent ad putes.
 z ad h^o fuit coact^o ab amic^o q^o ei iponebāt
 mltā crimia. Et addit Gre. qz etiā h^o fecit
 ad seipm pfortandū: qz timuit ne p^o ma
 gnos dolores q^o vndiq^o patiebāt z affli
 ctōes animi laberet i desperationē

Allegorice h^o fecit q^o gētil^o p^o s ē p fidē
 iustificat^o: bebraic^o q^o f^o p^o probat^o: nō tū ex
 toto anihilat^o: s; solū dispus. Et h^o ppter
 tria: p^o q^o etiā ecclia eos nō psequit. Pri
 mo qz oēs i fine mōi quertēt vt als dictū
 est. Secdo vt sint nob mēoziale passionis
 chri. Quoties em eos videm^o totiens de
 morte chri recordamur. Jō ipse chris i p^o.
 dr. Dñs ofidit mihi sup inimicos meos. i.
 iudeos. Et qd ofidit subiūgit. Ne occidas
 eos. i. nō occides neq^o. i. ne aliqui obliu
 scant. i. passionis mee p^oli mei. i. p^o fide
 les. Deinde alloqrur p^oem di. Dispoge eos
 in p^ote tua. i. p mōm: z depone eos de re
 gno. Quot sunt q^o hodie nō crederēt chm
 passum nisi viderēt iudeos q^o asserūt se il
 lū i suis p^oib occidisse. Tertio qz sunt li
 brarij nri. Vñ Aug. sup ps. Ne forte pa
 gani nob dicāt: vos chriani lras istas cōt
 posuistis: pferim^o codices a iudeis inimi
 cis vt p^ondam^o alios inimicos. Codicē
 portat iude^o vt ide credat chriani. Libra
 rij nri facti sūt quō fuit post dños codices
 ferre solēt. Hec ille.

Anagogice p^oz ex dicit^o z sūtr mo z alit.
 Nā q^o vult a dō iustificari z obtinere q^o po
 stulat i sua ozone: nō imitet phariseum q^o
 opa bona p^oderabat: sed publicanū suas
 misias cōmemorātē. Vñ z sacerdos imo
 latur^o sacrificiū an oia sua pctā p^oferatur.
 Vñ z i vitaspa. legit^o: q^o infrogas q^o spiat.
 vñ ex seniorib^o quomodo deberet orare:
 tale respōsuz accepit. Paupes h^o me docu
 ere: q^o n^o vestes pulcras: n^o vires magis ostē
 tāt: sed pauprate ac vulnera

Dñica xij. post Trinitatis:
Text^o euāg. Mar. c. vij.

xiens iesus de finib^o
tyri: venit p sidonē
ad mare galilee inf
medios fines deca
poleos: z adducit ei surdum z
mutū z depcabant eū. vt impo
nat illi manū. Et apprehēdens
eū de turba seorsum: misit digi
tos suos in auriculas eius: z ex
puens tergit linguā eius: z su
spiciēs in celuz: ingemuit z ait:
Epheta qd est apire. Et statim
aperte sunt aures eius: z solu
tū est vinculū lingue eius: z lo
quebat recte. Et pcepit illis ne
cui dicerent. Quāto autē eis p^o
cipiebat: tanto magis plus pre
dicabant: z eo ampli^o admira
bant dicentes Bene omnia fecit
z surdos fecit audire: z mutos
loqui.

xiens iesus de fi
nib^o tyri venit p sidonem z c^o
Marci. vij. In isto euāg^o
lio tangunt tria pūcta: q^o sunt
Depcatio. Exaudirio. Glificatio
 Quantū ad p^omū sciendū est litteralit^o
 q^o filij israel intrātes terrā pmissiōis: dei
 z armorum p^ote deo disponente non po
 tuerunt totam illam regionem armis oc
 cupare: sed multe remanserunt ciuitates
 per gentiles habitare: inter quas fuerunt